

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 28.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun:

štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 5 (1885)

Gorica - četrtek, 30. januarja 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Ob letošnji nedelji za katoliški tisk Državniški posvet v Dubrovniku

Vsi dobro veste, da bomo v nedeljo 2. februarja imeli po naših cerkvah na Tržaškem in Goriškem nabirko za katoliški tisk. Prosili bomo predvsem denarno pomoč za Katoliški glas, Mladiko, Pastirčka, skavtski glasili Jambor ter Planiko in beneški Dom. Čemu to? Ker to pomoč potrebujemo v času, ko se dobro zavedamo izredne važnosti tiska in tudi drugih sredstev javnega obveščanja pri oznanjevanju Kristusovega evangelija.

To je naloga Cerkve in vseh tistih, ki njej pripadajo kot aktivni in apostolsko zavedni in zavzeti kristjani. To je razvidno v cerkvenem zakoniku, ki povzema zadevna koncilna in pokoncilna navodila in določila.

SILNI POMEN MEDSEBOJNEGA OBVEŠČANJA

Živimo v svetu, v katerem ima obveščanje ljudi silno pomembno vlogo, priča smo vedno hitrejšemu razvoju sredstev, s katerimi se ljudje ne samo obveščamo med seboj, z njihovo pomočjo lahko gradimo ali pa rušimo največje svetlinje in vrednote našega življenja in sicer: pravičnosti, mir, resnice, ljubezen, svobodo, človeški napredek in toliko drugih.

Stara modrost uči, da se človekova usoda odloča ob njegovi svobodni izbiri med resnico in lažjo, med dobrim in zlom, svetlobo in temo, življenjem in smrtjo. Skrbeti moramo, da bodo današnja sredstva obveščanja upoštevala te temeljne resnice o človeku in tako prispevala k njegovi rasti in ga ne vodila v pogubo.

Kadar ta sredstva izhajajo iz resnice o človeku, ki za nas kristjane odseva v njegovi bogopodobnosti, pomagajo ljudem na njihovi poti proti miru, medsebojni povezanosti, ki presega politične, narodne, rasne, kulturne, verske in druge pregrade, in prispevajo k družbeni prenovi, moralnemu in etičnemu razvoju.

ODGOVORNI SMO VSI

Zato mora kristjanom bolj živo priti v zavest spoznanje, da smo za pravilno uporabo sredstev družbenega obveščanja odgovorni vsi. Kristjani smo kot cerkev in kot del družbe dolžni dejavno sodelovati pri oblikovanju družbenega obveščanja. Kristjani moramo prispevati svoj delež, da bodo sredstva obveščanja čim bolj v službi vsestranskega napredka posameznika, celotne družbe in narodne skupnosti. Kristjani smo odgovorni za duhovno in splošno rast našega slovenskega občestva. Kristjani smo si iz zavesti svoje odgovornosti za duhovno znanje in zdravje dolžni poskrbeti dovolj dobrega verskega branja, časopisov in knjig, da ne bomo kot kristjani neobhranjeni in zahrani z vsemi posledicami v življenju. Za resničnega kristjana ne more biti vseeno, če bere ali ne bere katoliškega tiska.

VERSKI IN KATOLIŠKI TISK

Opazili ste, da govorimo o katoliškem tisku in o verskem tisku. Tu pri nas poudarjamo katoliški tisk, v Sloveniji pa stavljajo poudarek na verski tisk. Tako npr. govorijo lepaki, ki so jih izdali v Sloveniji, o verskem tisku in priporočajo Družino, Ognjišče, Mavrico, salezijanske Knjižice, Celjsko Mohorjevo družbo, Prijatelja in še kaj.

Kratko rečeno: vsak verski tisk je gotovo katoliški tisk, ni pa vsak katoliški tisk tudi verski tisk. Izrazito verski tisk se ne spušta v probleme, ki so samo kulturnega, političnega in socialnega značaja, ampak govori predvsem o verskih resnicah, moralnem življenju, cerkveni ureditvi.

Katoliški tisk seže bolj na široko in skuša zavzeti in ovrednotiti katoliško gledanje na razne probleme in naloge, s katerimi se srečujejo posamezni človek in družba. Ta tisk hoče bralcem pomagati, kako naj se kot kristjani soočajo z dnevnimi dogodki in pojavi. Zdi se mi zato primereno, da bi lahko tudi v Sloveniji govorili o katoliškem tisku in ne samo o verskem tisku, kakor da bi jih bilo strah postaviti se v službo resnici, ki je včasih tudi bridka resnica.

Tisk povezuje in oblikuje

Katoliški tisk s svojo besedo prispeva k oblikovanju javnega mnenja v Cerkvi in o Cerkvi ter o dogajanju v svetu. Biti mora zato vedno v službi resnice in svobode, saj gre za vzgojo in rast božjega ljudstva.

Ze dolgo let se ukvarjam s tiskom in radim in lahko mirno rečem, da nas je mnogo, ki se trudimo, da bi prišla do naših ljudi dobra beseda resnice in ljubezni. Velikokrat pa ta naša beseda ne najde odziva. In to povzroča nove težave. Težko je iti po pravi poti, še težje pa je, ko vidiš, da ti ljudje ne zaupajo in se te izogibajo. Ko vidiš, da ljudje odklanjajo katoliški tisk, ga ne berejo, pred njim bežijo.

Kaj sedaj prosimo? Radi sezite po naših listih, po katoliških publikacijah. Podprite tiste, ki se za dobro besedo trudijo, zanje večkrat tudi trpijo.

Naš katoliški tisk potrebuje vaše pomoči, vaše solidarnosti. Pomagajte, da bo vedno lepši in boljši in bo vedno bolj odgovarjal cilju, ki mu ga zastavlja katoliška zavest dobrega kristjana.

(Govoril dr. Lojze Škerl 26. januarja letos v Rojanu pri slovenski službi božji).

Svetovni dan gobavcev

Ze vrsto let se praznuje svetovni Dan gobavcev zadnjo nedeljo v januarju. Tako je bil tudi letos ta dan 26. januarja. Zamisel se je porodila leta 1953 v francoskem mestu Nimes po Follereaujevem predavanju v tem kraju. Ta požrtvovalni Francoz si je s svojim osveščevalnim delom za te reče zaslužil naslov »Apostol gobavcev«.

Gobavost so poznali že v stari zavezi, v novi zavezi pa je Kristus večkrat pokazal usmiljenje in vsemogočnost, ko je bolnike ozdravljaval. »Hočem, bodi čist!« (Lk 5, 13) je prvič izrekel svojo voljo; spet drugič se je pritožil, ker se od desetih bolnikov kar devet ozdravljenih ni prišlo zahvaliti (Lk 17, 18).

Zgodovina Cerkve, zlasti misijonov, je ožarjena s skrbjo in zavzevanjem za te nesrečnike. Svet preživlja duhovno in moralno krizo, po drugi strani pa imamo sijajne zgledne junaške krščanske ljubezni prav pri delu za gobavce.

Flamski duhovnik Damijan de Veuster je v prejšnjem stoletju misijonaril na otoku Molokay in sam umrl kot žrtev gobavosti. Postopek za njegovo beatifikacijo se bliža koncu.

Francoz Raoul Follereau je iznajdljivo služil ljubezni do bližnjega s svojimi pesmimi, predavanji, letaki in pismi. Njegovo pismo glavnemu tajniku Organizacije Združenih narodov U Tantu je podprlo tri milijone fantov in deklet z vsega sveta: »Mladi se pridružujejo klicu Raoula Follereauja: sredstva, potrebna za en dan vojskovanja, dajte za mir!«

Misli tega Francoza so velike in lepe: »Živeti pomeni pomagati živeti drugim.« »Edina pot, da prideš do osebne sreče, je, da misliš na srečo drugih.« Ljudje so se

Predsednik italijanske republike Cossiga se je takoj po prevzemu svoje državniške službe namenil, da se čimprej na neuraden način sestane s poglavarji sosednjih držav in vzpostavi z njimi osebne stike. Tako je že imel v lanskem septembru pogovore z avstrijskim in švicarskim državnim predsednikom, sedaj pa je prišla na vrsto tudi Jugoslavija. Za kraj razgovorov je bil izbran Dubrovnik, to slikovito in starodavno mesto ob Jadranu, ki povezuje obe državi.

Cossigov obisk je trajal tri dni, od sobote 25. do ponedeljka 27. januarja. V Dubrovniku je italijanskega gosta sprejel predsednik predsedstva Radovan Vlaković. Cossiga je spremljal podtajnik v italijanskem zunanjem ministrstvu Fioret, ki je vodil ločene razgovore z namestnikom tajnika za zunanje zadeve SFR Jugoslavije Lončarjem.

Prvi dan sta se državna poglavarja pogovarjala predvsem o odnosih med Vzhodom in Zahodom ter o možnostih, ki jih nudi za svetovni mir nedavno srečanje med Reaganom in Gorbačovom v Zenevi, v nadaljevanju pa je tekla beseda o zadnjih mirovniških pobudah sovjetskega voditelja.

Naslednji dan, v nedeljo, so se pogovori nadaljevali. Cossiga se je dopolne tudi udeležil sv. maše v baziliki sv. Vlaho (Blaža). Na dnevnem redu je bilo predvsem območje Sredozemlja in Bližnjega vzhoda. Predsednik Italije je dal velik poudarek problemom mednarodnega terorizma, zato ima skupni politični nastop proti nasilju velik pomen. Jugoslovanski sobesednik je sicer terorizem obsodil, ne pa Libije ali drugih arabskih držav, ki nasilje izvažajo. Z Libijo ima Jugoslavija normalne odnose. Če je v sredozemskem območju toliko napetosti, sta temu kriva predvsem Izrael in ZDA, ki da odnose zaostrujeta, se poslužujeta pritiska in sile ter sta odgovorna tudi za mnoga za svetovni mir negativna dejanja. Očitno jugoslovanski voditelji kar ne morejo iz svoje kože. Vedno je zanje Sev. Amerika glavni krivec, čeprav bi sedanji režim v Jugoslaviji brez ameriške podpore že zdav-

naj več ne obstajal, ker bi postal plen sovjetske napadalnosti.

Vzporedno z razgovori med predsednikoma sta se ločeno sestali in razgovarjali delegaciji, ki sta jih, kot že rečeno, vodila Fioret in Lončar. Oba sta ugodno ocenila sedanje gospodarsko sodelovanje med državama, ki pa bi se ga dalo še izboljšati. Pritegniti bi bilo treba tudi srednjo in malo italijansko industrijo.

Važen element za splošno sodelovanje so tudi prometne infrastrukture. S tega vidika je bilo precej govora o odsekih avtoceste, ki naj bi povezovala Gorico in Trst z Razdrtim, pri čemer se Italija zaveda finančnih težav, ki trenutno bremenijo Jugoslavijo.

Obe delegaciji seveda tudi nista mogli mimo vprašanja narodnostnih manjšin. Že Cossiga in Vlaković sta o tem govorila zelo odprto, konkretnije pa sta se o tem izrazila še Fioret in Lončar. Prvi je izrazil željo, da bi bila italijanska manjšina v Jugoslaviji v vseh republikah deležna enakega ravnanja, Lončar pa je opozoril na slovensko narodnostno skupnost, ki še vedno čaka na zakon o zaščiti manjšin. Fioret je odvrnil, da sedaj o zadevi

razpravlja parlament (kako, je znano!), še vedno pa velja Craxijeva obveza, da bo zakon spravljen pod streho. Seveda, kdaj bo to, italijanski sobesednik ni znal povedati.

Kot običajno, so bile pri mizi izrečene tudi zdravice. Vlaković je dejal, kako je bilo že nešteto dokazano, da so le dobri sosedski odnosi in prijateljstvo pogoj za mir in da sta obe državi v tem pogledu že dosegli vidne rezultate. Cossiga pa je s svoje strani naglasil, da je bolj odprt dialog med velesilama tudi sad prispevka vseh tistih držav, ki se iskreno zavzemajo za mir. Omenil je problem terorizma ter izrekel priznanje Jugoslaviji za njeno neuvrščeno politiko. »Naši državi,« je zaključil Cossiga, »povezani ob sodelovanju in dobrem sosedstvu, obogateni od prisotnosti etničnih skupin, potrjujejo danes kot skupno obvezo za mir.«

Razgovori v Dubrovniku so bili gotovo pozitiven doprinos k že dobrim italijansko-jugoslovanskim odnosom. Res niso mogli, že zaradi svoje narave, obroditi takojšnjih otipljivih sadov, so pa gotovo korak naprej k razvijanju duha Osimskih sporazumov.

Gonia zoper verouk na Češkoslovaškem

Slovaška učiteljica Jana Micianova je dobila sodniško obvestilo, da ne sme več poučevati, ker je sina priglasi k verouku. Sodišče je svoj odlok utemeljilo z določilom »učiteljske prislege«, po kateri se vzgojitelji zavežejo spoštovati in uresničevati smernice češkoslovaške komunistične partije in šolarje vzgajati v duhu marksistično-leninističnega svetovnega nazora. Učiteljica Micianova je to prislego leta 1972, ko je še bila ateistka. Pozneje se je spreobrnila v katoliško vero.

Odpust omenjene učiteljice je imel odmev po vsej državi, zanj pa so zvedeli tudi v svobodnem svetu. Tako je k učiteljici prišel iz neke zahodnoevropske države časnikar, da se iz prve roke seznani s politiko države do verske vzgoje v češkoslovaških šolah.

Povedano mu je bilo, da si vsako šolsko vodstvo močno prizadeva, da bi čim manj učencev obiskovalo verouk. Razredni učitelj dobi za vsakega, ki ga odvrne od verouka, 200 kron nagrade. Verouk pride na vrsto vedno zadnjo uro popoldanskega pouka, ko sta pozornost in osredotočenost otrok že močno popustila, prav tako pa jim ostaja le malo časa, da se lahko dobro pripravijo na naslednji šolski dan. Ker učitelji to dobro vedo, drugi dan najraje izprašujejo tiste učence, ki so bili prejšnje popoldne pri verouku. Prizadevati si morajo, da ne bi bili obiskovalci verouka med najboljšimi učenci v razredu.

Micianova pri tem omenja primer nekega učenca na njihovi šoli. Ravnatelj je med konferenco močno grajal neko učiteljico, ker je bil v njenem razredu najboljši učenec verouka. »Hodi v cerkev in obiskuje verouk. Kako naj bo zgled drugim učencem v razredu! To se mora spreminiti do konca leta,« je vzkliknil.

Učitelji tudi nadzorujejo veroučence na ta način, da morajo imeti pri sebi posebne dovolilnice za obisk verouka. Na ta način preprečujejo obisk tega predmeta tistim učencem, katerim starši niso podpisali dovolilnice oz. jih niso pravilno in v skladu s predpisi prijavili k verouku.

Prijava sama pa je precej zapletena. Starši morajo priti k ravnatelju šole, priti morata tako oče kot mati skupaj in podpisati prijavo. Prijavni čas pa je večinoma možen le dopoldne, ko morajo biti starši na delovnem mestu. Samoumevno tako tudi v podjetjih, kjer so starši zaposleni, zvedo, kdo pošilja otroke k verouku.

Številni učitelji tudi obiskujejo starše učenca na domu, kjer skušajo bolj ali manj nasilno doseči odpis učenca od verskega pouka. Nekateri starši popustijo in učiteljem vsaj obljubijo, da po prejemu

prvega obhajila otrok ne bodo več pošiljali k verouku. Tako jim skušajo omogočiti nadaljnji študij. Če so starši »poslušni«, se otrokom v šoli kar nenadoma zvišajo ocene.

Ko so učiteljico vprašali, kakšne so posledice takšne državne politike do pouka verouka v šolah pri otrocih, je odgovorila: »Samoumevno učenci vse to doživljajo kot veliko krivico in se tudi zavedajo svoje nemoči.« Nekateri otroci ne vzdržijo več psihičnega pritiska učiteljev in jih sami prosijo, naj jih črtajo s seznama obiskovalcev verouka. To pa čisto povzroči družinske zdrahe, kar pa je vse v duhu državnega interesa, ki si prizadeva oslabil krščanske družine. Po drugi strani po skušajo oblasti s svojo »ateistično dresuro« prevzgojiti ljudi, ko zanikanje vere, izdajo lastnega verskega prepričanja in ovajanje drugih vernikov slikajo kot vrlino socialističnega človeka. Sedanji šolski sistem tako vzgaja »pretkane, prilagodljive in častihlepne prizadevnice, ki se znajo odlično prilagoditi danim razmeram in zase povsod potegniti dobiček«. Takšen je rezultat ateistične vzgoje.

Razprava o gospodarskem stanju naše dežele

V deželni zbornici so potekale v preteklih dneh obširne razprave o gospodarskem stanju v naši deželi. Posebna razprava je bila namenjena problemom tržarke in goriške pokrajine. O njih je poročal predsednik deželnega odbora BIASUTTI, nakar se je razvila živahna debata, v kateri so posegle vse svetovalske skupine. Za SSK je imel daljši poseg dr. Drago Stoka, ki je obširno analiziral gospodarski in socialni trenutek na tem področju in opozoril na več problemov, ki tarejo z gospodarskega stališča našega človeka, predvsem pa mladino, ki je danes zelo izpostavljena brezposelnosti.

V drugem delu svojega govora se je svetovalac Slovenske skupnosti zaustavil tudi pri narodnostni problematiki. Izhajajoč iz Osimskih sporazumov ter drugih mednarodnih obvez med Italijo in Jugoslavijo se je odločno, na podlagi konkretnih dokazov, zavzel za čimprejšnjo odobritev celovitega zaščitnega zakona v korist slovenske narodne skupnosti in v tem smislu pozval deželno upravo, da napravi vse mogoče korake pri osrednji vladi, da se ta vprašanja enkrat za vselej reši.

Kratko je življenje, a vendar dosti dolgo, da lahko v njem kaj dobrega storimo. (Dragotin Kette)

Ob 40-letnici smrti Filipa Terčelja

Dne 7. januarja letos je minilo 40 let, kar je tragično umrl dr. Filip Terčelj, duhovnik, pesnik, pisatelj in kulturni delavec. Premalo poznamo Primorci tega moža in njegovo tragično življenje, saj so ga najprej preganjale in zaprle fašistične oblasti, nato pa po zmagoviti revoluciji nove oblasti v Sloveniji, ki so krive tudi za njegovo tragično smrt.

Doma iz Šturij, kjer se je rodil 2. februarja 1892, je postal duhovnik leta 1917. Po prvi svetovni vojni je prišel v Gorico in bil katehet v Alojzijevešču. Poleg tega je bil organizator in duša poveljnega kulturnega življenja na Primorskem. Ustanovil in urejal je glasilo tedanjih prosvetnih društev »Naš čolnič« od 1922 do 1928, ko je bil ukinjen ves slovenski tisk. Prišel je v italijanske zapore in bil leta 1932 konfiniran v Campobasso. Od tam je pisal domačim pismo, polno grenkobe in razočaranja. Takole toži med drugim:

Danes je smaren dan. Misli mi uhajajo v Log, v resnici pa sem daleč proč od doma, popolnoma osamljen. Zaprt v samostanski celici vam sporočam o svojem dejanskem stanju.

Nahajam se v zelo težkem položaju. Ze tri tedne je, odkar nimam niti solda v žepu. Čakam nestrpnost, kdaj mi pošljete denar, a čakam zastoj. V Campochiaro niso hoteli na pošti izročiti denarja; izjavili so, da ga morajo poslati nazaj. Jaz sam nisem smel osebno tja, da bi dvignil denar; tako romajo ti soldi sem in tja in jaz zastoj čakam nanje. Tudi zaboj, ki ste ga poslali, je v Campochiaro, a ga ne morem dvigniti, ker nimam denarja, da bi koga poslal tja. Mislim, da se nobe-

nemu beraču ne godi tako kakor meni.

Danes so mi v samostanu odpovedali stanovanje in hrano. Storili so sicer na lep način, a vendar sem čutil, da so se naveličali imeti na hrani človeka, ki že mesec dni ni plačal nič. Rekli so, da nimajo prostora, ker pridejo v samostan patri, ki so na počitnicah. Tako se nahajam na praznik na cesti — brez strehe in brez denarja. Ne morem plačati zdravila, ne morem dati oprati perila in si zašiti čevljev... V resnici mi je žal, da sem šel iz zaporov; imel sem tam vsaj enkrat na dan mineštro... Zal mi je, da sem duhovnik, sicer bi lahko beračil. Pustiti sem moral kajenje, ker nimam niti krajcarja. Za znamke sem izprosil denar pri nekem patru...

Tako je prof. Filip Terčelj živel v internaciji. Ko se je vrnil domov, je ilegalno odšel v Jugoslavijo in dobil v Ljubljani službo kot katehet. Prijateljsko je bil povezan z družino dr. Antona Breclja in tudi z družino Toneta Tomsiča. Veliko dobrega je storil onim in drugim, toda po vojni ga je nova oblast aretirala že poleti 1945. Tri mesece je prebil v zaporu po nedolžnem. Njegovi živci so popustili. Za novo leto 1946 je odšel k prijatelju župniku Krašni v Davčo. Toda tudi tja so prišli ponj in ga skupaj z župnikom Krašno odpeljali po prazniku sv. Treh kraljev in zahrbtno ustrelili enega in drugega; v svet so pa vrgli vest, da sta bila ubita, ko sta hotela pobegniti.

Tako je končal svojo žalostno usodo veliki ljubitelj Vipavce, žrtev fašizma in komunističnega stalinizma. Spomnili smo se ga, da se ne izgubi spomin nanj.

Prosvetno društvo v Podmencu leta 1926. V sredi v črni suknji prof. Filip Terčelj

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Ob zaključku letošnjega Tedna za ednost kristjanov je papež v baziliki sv. Petra v Rimu razglasil svojo namero, da skliče v Assisiju molitveno srečanje za mir v svetu. V ta namen se bo posvetoval s predstavniki krščanskih Cerkva in nekrščanskih ver. Sv. očetu je veliko na tem, da so vsi verniki solidarni v molitvi, saj je molitev zelo učinkovito sredstvo, da nam Bog podeli neprecenljivi dar miru.

■ Preiskava, ki jo v Rimu vodi sodnik Domenico Sica, je potrdila domnevo, da se za atentatoma na rimskem letališču Fiumicino skrivata palestinec Abu Nidal. K temu so ga navedli podatki, ki jih je dal med preiskavo edini preživeli terorist Mohamed Saran. Kot znano, je takrat izgubil življenje 16 oseb, od tega 13 potnikov in trije teroristi. Na podlagi Sicovih ugotovitev je nato državno tožilstvo v Rimu izdalo mednarodno tiralico za Abu Nidalom.

■ Severnoameriška vojna mornarica je konec preteklega tedna začela z manevri v bližini libijskih obal, ki so potekali sedem dni in sovpadali z rokom, ki ga je predsednik Reagan določil za odhod vseh ameriških državljanov iz Libije. Po izjavah ameriškega vojnega ministrstva »sedanji manevri ne pomenijo uvoda v napad na Libijo, hočejo pa Gadafiju pokazati, da ZDA v primeru potrebe ne bodo izbirale sredstev«. V manevrih sta sodelovali dve letalonosilki z 200 letali in helikopterji na krovu, 15 spremljevalnih ladij; križarke na jedrski pogon, rušilci in fregate ter tankerji in ladje za izkrcanje.

■ Namestnik severnoameriškega zunanjega ministra in osebni odposlanec predsednika Reagana John Whitehead je na svoji poti prijateljskega prepričevanja, da je treba uvesti sankcije proti Libiji, potem ko je obiskal prestolnico Ottawo (Kanada), Haag (Nizozemska) in Rim prispel tudi v Bonn, kjer pa ni uspel, da bi se ZR Nemčija izrekla za gospodarski bojkot Libije, češ da ima zahodnonemška vlada »načelne pomisleke«, čeprav je drugače pripravljena vsestransko sodelovati z ZDA

pri preganjanju teroristov. Razočarani Whitehead je nato na tiskovni konferenci zagrejenost dejal: »Ali zahodne države s tem, da trgujejo z Libijo, ne podpirajo dejanskega terorizma libijskega izvora?« Po postanku v Bonnu je ameriški odposlanec obiskal še Pariz, Ankaro (Turčija), Atene, Bruselj in London.

■ V nedeljo 26. januarja so bile na Portugalskem volitve za novega predsednika republike. Ker nobeden od štirih kandidatov ni prejel absolutne večine, bodo portugalski volivci morali v nedeljo 16. februarja izbirati med prvima dvema najbolje uvrščenima tekmečema. Sta to sredinsko desničarski kandidat Diego Freitas do Amaral, ki je prejel 46,36 % glasov in socialist Mario Soares, ki jih je prejel 25,44 %. Francisco Salgado Zenha, ki so ga podprli zlasti pristaši dosedanjega državnega predsednika Eanasa in komunisti, je dobil 20,84 % glasov, Maria de Lourdes Pintasilgo, tudi z glasovi levece, pa 7,37 %. Kaka četrtnina Portugalcev se volitev ni udeležila.

■ Bivši predsednik razpuščenega sindikata »Solidarnost« Lech Walensa se bo moral zagovarjati pred sodiščem, češ da je žalil člane volilnih komisij, ki jih je po parlamentarnih volitvah obtožil, da so ponaredili podatke o številu volilcev. Vladni predstavnik za tisk je s tem v zvezi dodal, da vlada sojenja ne bo preprečila, čeprav bo zahodna protipoljska propaganda zagnala zaradi tega veliko hrupa in razglasila Walenso za mučenca.

■ V New Delhiju, prestolnici Indije, je sodišče po 8-mesečnem sojenju obsodilo na smrt tri Sikhe, ki so bili obtoženi umora indijske ministrke predsednice Indire Gandhi 31. oktobra 1984. Četrtri stražar, tudi Sikh, je bil ubit že ob atentatu. Sodišče je potrdilo navedbe, da je do umora Gandhije prišlo zato, ker so zatorotniki prav njo krivili, da je ukazala vdor redne vojske v juniju 1984 v sikhovski Zlati tempelj v Amritsarju, kamor so se borci umaknili.

Strahotna nesreča v zraku

Dobro minuto po izstrelitvi vesoljskega plovila »Challenger« je ob 17.40 po srednjeevropskem času v torek 28. januarja prišlo v zračni ladji do eksplozije, ki ji je po televiziji prisostvovalo več milijonov Amerikancev. Ostanke plovila so padli v morje 13 km vzhodno od vesoljskega središča Cape Canaveral na Floridi. V ladji je bilo sedem vesoljcev, med njimi tudi prva ameriška učiteljica, ki naj bi v naslednjih dneh otrokom po šolah govorila iz vesolja. Pred to usodno izstrelitvijo je isto plovilo izvedlo že deset uspešnih poletov.

Iz Slovenije

Mladinska sekcija SSK na obisku v Ljubljani

V soboto 25. januarja je Mladinska sekcija SSK obiskala Republiško konferenco Zveze socialistične mladine Slovenije. Sedemčlansko delegacijo, ki jo je vodil deželni tajnik Damjan Terpin, so sestavljali še M. Breclj, B. Kralj, D. Slobec, A. Košič in A. Batagelj. Delegacijo Mladinske sekcije SSK je sprejel predsednik RK ZSMS Peter Černe s sodelavci.

Obisk se je začel v dopoldanskih urah na sedežu ZSMS v Domu sindikatov v Ljubljani. V razgovorih sta obe delegaciji predstavili cilje in delovanje svojih organizacij in razmere, v katerih delujeta. Tako je Černe orisal trenutni položaj v Sloveniji oz. Jugoslaviji in naglasil gospodarsko krizo, ki ima posledice tudi na drugih področjih. Nadalje je govoril o svoji organizaciji, ki hoče biti odprta vsakomur, ki spoštuje samoupravni socialistični sistem, ne glede na morebitne svetovnonazorske poglede posameznikov. ZSMS se sedaj pripravlja na svoj kongres in na volitve, na katerih bodo obnovljeni vsi upravno politični organi v republiki in federaciji. Poudaril je še delež, ki ga bodo pri tem imeli mladi.

V imenu te sekcije je nato spregovoril Damjan Terpin, ki je gostiteljem najprej razložil trenutni položaj, v katerem se nahaja slovenska manjšina v Italiji. Seznanil jih je še z zadnjimi razpleti v zvezi z globalnim zaščitnim zakonom. Govoril je tudi o vlogi, ki jo ima stranka SSK in njena Mladinska sekcija. Zavzel se je nadalje za večjo enotnost med Slovenci v Italiji, ki je nujna za učinkovitejši boj za doseg pravic slovenske manjšine. Nakazal je nekaj problemov, ki se s tem v zvezi občasno porajajo in poudaril, da pričakuje manjšina od matične domovine stalno in vztrajno pomoč, tako v moralnem kot politično diplomatskem smislu, saj obstajajo mednarodne obveze, ki jih morajo države spoštovati. Pozitivno je ocenil tako debato v slovenski skupščini o problemu Slovencev v Italiji in dejstvo, da so bile pri tem upoštevane vse sestavine manjšine.

Sledila je še razprava, v katero je poslela večina udeležencev srečanja. V bolj sproščenem vzdušju pa sta se delegaciji razgovorjali še na delovnem kosilu. Obisk se je zaključil v popoldanskih urah z ogledom Cankarjevega doma.

Iz slovenske Koroške

Podelitev Tischlerjeve nagrade

V Slomškovem domu v Celovcu je bila 23. januarja že sedmič podeljena »Tischlerjeva nagrada«, ki jo Narodni svet koroških Slovencev vsako leto podeljuje v spomin tega velikega slovenskega šolnika najbolj zaslužnim javnim delavcem na območju Koroške.

Letošnjo nagrado je prejel Jože Kopeinig, rektor Doma prosvete v Tinjah. V utemeljitvi je rečeno, da mu je bila podeljena kot priznanje za prizadevanje na versko-izobraževalnem, prosvetnem in kulturnem področju v prid koroških Slovencev in za zblizevanje med obema na Koroškem živčima narodoma.

★ V afriški državi Zimbabve (bivši Rodéziji) je prišlo do nenavadnega političnega zapletljaj. Odposlanstvo iranske islamske republike s predsednikom Alijem Hamneim na čelu je dospelo na uradni obisk v zimbabvejsko prestolnico Harare. Ze na letališču se Hamnei ni hotel rokovati z ženskami, ki so ministri v Mugabejevi vladi. Kasneje se tudi odposlanstvo ni hotelo udeležiti uradnega sprejema v njegovo čast, ker so na banketu stregli z vinom, nepokrite ženske pa so sedele na častnem mestu. Tako je večerja potekla brez navzočnosti Irancev in običajnih zdravic. Iz protesta drugi dan ministrica za turizem ni hotela iranske delegacije spremiti na ogled Viktorijinih slapov kot je to bilo načrtovano.

Mesec za katoliški tisk

POS LANSTVO KATOLISKEGA TISKA

Sredstva javnega obveščanja imajo nalogo, da ljudi informirajo, izobražujejo, zabavajo in povezujejo.

Katoliški tisk s svojo besedo prispeva k oblikovanju javnega mnenja o Cerkvi in dogajanju v svetu. Biti mora vedno v službi resnice in svobode. Posebna naloga verskega tiska je vzgoja božjega ljudstva: od otrok, do mladine in odraslih. Po svojih močeh mora skrbeti za versko znanje in duhovno rast vernih ljudi.

Slovenski zamejski tisk pomaga širiti tudi ljubezen do domače besede in kulture. Na katoliški tisk je po številu naklade in obsegu skromen, toda poln skrbi in ljubezni do našega človeka: da bi živel vero očetov v današnjem svetu. Zato je prav, da slovenski katoliški tisk beremo, širimo in podpiramo.

Otroci imajo na voljo PASTIRČKA, mladi OGNJIŠČE (Koper), odrasli pa KATOLISKI GLAS, MLADIKO, DRUŽINO (Ljubljana), KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE, DOM (Čedad)...

Ceprav so sredstva javnega obveščanja, radio, televizija, kino, časopisi sama po sebi dobra in človeku koristna, ni vse priporočljivo, kar beremo, gledamo ali poslušamo. Ljudje znamo še tako lepe in dobre stvari zlorabiti in uprabit za slabo.

Nekateri posamezniki ali skupine ljudi izkoriščajo sredstva javnega obveščanja, da širijo laži, izkrivljajo resnico in ponujajo moralno nesnago kot osvoboditev človeka. Zato moramo kristjani izbirati samo tisto, kar gradi, oblikuje in povezuje.

Glasbeno življenje na Goriškem

Med zimskimi meseci je navadno veliko kulturnega dela, posebej gledališke in koncertne dejavnosti. Tudi Gorica slovi že dolgo časa po svoji kulturni zavzetosti in to zlasti na glasbenem področju. Tako javne ustanove (občine in pokrajina) kot glasbena društva in drugi prirejajo veliko koncertnih nastopov. Včasih se skoraj zdi, da smo — sorazmerno gledano — v kakem Milanu ali Parizu!

Najbolj aktivna je skoraj občinska uprava. Ta ima v svoji neposredni režiji predvsem Glasbena srečanja (Incontri musicali), ki so predvsem namenjeni komorni glasbi. Letos je na sporedu pet koncertov. Prvi v tem letu je bil prejšnji teden z nastopom japonskega violinista in angleškega pianista. Sicer pa prireja občinska uprava glasbene manifestacije tudi v sodelovanju z drugimi ustanovami. Tako smo lahko nedavno poslušali Bachov Božični oratorij v prostorni cerkvi Srca Jezusovega, ki so ga izvedli zbor in orkester gledališča Verdi iz Trsta skupno z vokalnim solisti, med katerimi je bil tudi basist Ivan Sancin. Prav tako je občinska uprava sama priredila recimo božični zborovski koncert v goriškem Avditoriju, kjer sta med drugim nastopila tudi dva slovenska zbora (L. Bratuž in Štnaver).

Posebej deluje glasbeno društvo Lipizer, o katerem se večkrat piše in prireja tako solistične, kot komorne in včasih orkestralne koncerte, tako večerne (I Concerti della sera) kot nedeljske matinee v Avditoriju (I Concerti della domenica). Društvo ima tudi svojo glasbeno šolo, ki posebej pripravlja tiste učence, ki se niso mogli vpisati na mestno glasbeno šolo.

Naj med večjimi pobudami omenimo še turistično ustanovo, ki prav tako sodeluje skupaj z občinsko upravo na tem področju. Tako je imela pred časom v gosteh v Verdijevem gledališču baletno skupino državne opere iz Rige v Letoniji (ZSSR), s prikazom raznih znanih klasičnih baletov.

Seveda moramo beležiti tudi našo slovensko dejavnost na tem področju. Do lani smo pravzaprav imeli že ustaljeno koncertno sezono, ki so jo skupno prirejale Glasbena Matica, ZSKP in ZSKD. Iz prvotne abonmajske je zadnja leta prišlo do navadne, a zmeraj redne glasbene sezone s približno šestimi koncerti na leto. Pobuda je bila lepa in zanimiva, saj je med drugim predvsem prikazala glasbeno dejavnost umetnikov in skupin iz Slovenije, pa tudi iz drugih velikih glasbenih središč kot sta Zagreb in Beograd. Letos ni več prišlo do podobne manifestacije, kar je vsekakor škoda. Vseeno pa lahko beležimo vrsto koncertnih prireditev, ki so na vrsti tako v Katoliškem domu kot v Kulturnem domu. Naj tu le spomnimo na prijeten novoletni koncert, ki so ga priredile slovenske bančne ustanove. Nastopil je komorni orkester RTV iz Ljubljane in pod vodstvom Stojana Kureta odigral lep program bleščečih klasičnih in modernih skladb ter posrečenih melodij.

Sicer pa tudi druge slovenske kulturne organizacije prirejajo občasne koncertne večere. Naj tu samo sporočimo, da bo me seca februarja pod okriljem SKPD Mirko Filej nastopil v Katoliškem domu pevski zbor Kliničnega centra v Ljubljani in predstavil zanimiv program.

Mimo tega nastopajo razni solisti in skupine pod okriljem mladinskega glasbenega centra AGIMUS v dvorani mestne glasbene šole. Vsem tem se še občasno pridružujejo razni solisti in ansambli, ki po

cerkvah ali manjših dvorinah lepo širijo ljubezen do glasbe.

Vsa ta dejavnost priča o kulturni podobi našega mesta, ki s tem svojim res aktivnim glasbenim delovanjem daje Gorici častno mesto tudi v širšem merilu.

ab

IZ KANALSKE DOLINE

Tečaj v Žabnicah

Voditelji izvidnikov in vodnic smo ponovno organizirali tečaj za vodnike in podvodnike. 3., 4. in 5. januarja se je v Žabnicah, v koči sv. Jožefa, zbralo deset goriških skavtov, trije Tržačani, skavtinja Monika s Koroške in štirje voditelji. Namen tečaja (lani sta se v Dragi vršila kar dva tečaja) je ta, da si vodnik pridobi čim več izkušenj in da se obenem zave svoje odgovorne vloge v vodu. Prav zato se na tečajih vrstijo predavanja o liku vodnika; ta bi se moral čim bolj natančno ravnati po skavtskih načelih in s tem dajati zgled drugim članom v vodu, za katere je odgovoren.

Program je bil precej menavaden, saj nam je sneg pomagal, da smo si poiskali raznovrstna dela in zabave. Gradili smo igloo (eskimska snežena hišica) in v njem tudi prespali, na snegu smo z mokrimi drvmi zakurili ogenj, zgradili smo si »rakete« za lažjo hojo po snegu. V soboto zjutraj smo šli peš do planine pod Sv. Višarjami. S tem smo vadili hojo v hribe in obenem občudovali zasneženo pokrajino okoli sebe. V nedeljo smo se zbrali pri sv. maši v Žabnicah, nato v gostilni, kjer smo s slovensko narodno pesmijo razveselili domačine. Ko je legel mrak, smo se stisnili k peči in se razgovarjali o liku vodnika, o planinstvu, o splavu (ogledali smo si tudi poučen film), o naših potovanjih. Pozno v noč smo igrali na karte, po večerni molitvi pa smo utrjeni legli k počitku. V nedeljo, okoli 16. ure, smo zapeli Pesem slovesa, ker so nekateri odšli domov z vlakom, drugi pa smo ostali še v ponedeljek, da bi se nekoliko smučali. - Klepetavi Krt

★ V Ugandi so uporniške čete, ki jih vodi bivši obrambni minister Museveni, zasedle prestolnico Kampalo in pregnale vojaške oddelke predsednika Okella, ki je prišel lani na oblast z državnim udarom. Njegove čete so bile zadnje čase bolj kot vojska roparska tolpa, ki je plenila, morila in posiljevala. Zato je prebivalstvo Kampale uporniške vojske sprejelo z velikim navdušenjem kot svoje osvobodilce.

■ Svetovna javnost je bila do sedaj navajena, da so prihajala poročila o atentatih iz zahodnega Bejruta, v katerem živijo pretežno muslimani. Sedaj pa se je nasilje preselilo v vzhodni del mesta, kjer prebivajo večidel kristjani. Tako je pretekli teden eksplozija v eni mestnih četrti terjala 30 smrtnih žrtev, več kot 130 ljudi pa je bilo ranjenih. Zaradi tega so v vzhodnem Bejrutu razglasili dvodnevno žalovanje. Na kraju eksplozije je nastalo žrelo 10 m široko in štiri metre globoko, podrla se je deset hiš, sto avtomobilov pa je zgorelo. Kot krivec se je oglasila doslej neznana »organizacija svobodnih kristjanov«, ki da »je sita diktature in zgrešene politike libanonskega državnega predsednika Džemajela«, ki da je kriv državljanske vojne.

Gospodarski in politični položaj Trsta

Pokrajinski izvršni odbor Slov. skupnosti v Trstu je na svoji seji 22. januarja pretresal politični in gospodarski položaj na Tržaškem v luči izjav in ocen strankarskih, sindikalnih in drugih predstavnikov družbenega življenja glede resnega kriznega stanja tukajšnjega gospodarstva in vprašanja upravljalnosti dveh največjih krajevnih ustanov, tj. tržaške občine in pokrajine.

Pri tem je ugotovil, da srečanja krajevnih delegacij političnih in sindikalnih predstavnikov z osrednjimi vladnimi predstavniki glede gospodarskih načrtov pri nas žal niso obrodila zaželenih uspehov in obstaja le skromno upanje, da se bodo stvari bistveno premaknile v pozitivno smer na srečanjih, ki so napovedana v prihodnjem mesecu. Problem nafte čistilnice Aquila-Total v Zavrlih je le eden najbolj značilnih elementov v procesu gospodarskega propadanja tržaškega gospodarstva, ki nevarno zaostre padanje zaposlitvene ravni. Samoumevno je, da je pri tem prizadeto celotno prebivalstvo, tako slovenske kot italijanske narodnosti, kar daje vprašanju še poseben pečat in obelježe.

SSk se po svojih predstavnikih zavzema v prvi vrsti za ohranitev tako obratovanja živeljske čistilnice kot tudi dejavnosti tržaškega Llovda, hkrati pa opozarja,

da se Trst mora sprijazniti po eni strani s širšimi gospodarskimi tokovi v državi in v svetu ob upoštevanju tehnološkega razvoja, po drugi strani pa s svojo naravno zemljepisno lego in zgodovinsko danostjo, kar vse mu narekuje odprto sodelovanje z zaledjem na vseh področjih in na vseh ravneh. Le takšna usmeritev bi bila perspektivna, ker bi sprožila v našem mestu možnosti novih pobud, ki bi ovrednotile edinstvene prednosti mesta in celotnega področja ob meji kot stičišče blagovnih in kulturnih tokov, narodov in jezikov. Vsa ta problematika bo predmet bližnjih razgovorov SSK z vodstvi tukajšnjih sindikalnih organizacij.

Glede političnega položaja izvršni odbor SSK ugotavlja, da se tudi med krajevnimi vodstvi strank obujajo stara in porajajo nova nasprotstva in volilna tekmovanja, ki bi jih hotela omenjena vodstva zgladiti, med drugim tudi na koži Slovencev, to se pravi na politiki zapiranja pred njimi, odrekanja njihovih osnovnih narodnostnih pravic in njihove izolacije od vzvodov upravne in politične oblasti, kar se očitno kaže v odklanjanju oziroma nasprotovanju pravičnemu zaščitnemu zakonu. Postavlja se torej potreba po poglobljeni proučitvi omenjenih teženj in določitvi ustreznega zadržanja celotne manjšinske skupnosti in to na raznih področjih.

Ob sklepu Tedna krščanske edinosti

bo v župnijski cerkvi v BOLJUNCU v nedeljo 2. februarja ob 16. uri

SLOVESNA VZHODNA LITURGIJA

Poje ekumenski moški pevski zbor. Duhovno misel bo podal dr. Jože Markuža. Iz Trsta odpelje avtobus št. 40 ob 14.30. - Vabi ACM Trst.

Zimsko veselje v Nabrežini (foto B. Breclj)

Nekaj o doberdopskih laicistih

V polemiki o poučevanju verouka na državnih šolah se je v naši slovenski javnosti oglasilo tudi kulturno društvo »Jezero« v Doberdolu. V javnost je poslalo posebno poročilo, ki ga je brez komentarja objavil tudi »Primorski dnevnik«. Poročilo zasluži nekaj pripomb:

Sestavljalci »poročila« ne ločijo med »laičnim« in »laicističnim«. »Laično« pomeni, da nima verskega, cerkvenega značaja. »Laicistično« pa pomeni, da je vera izključena iz javnega življenja. Italijanska državna šola je laična in ne laicistična. Ni verska, cerkvena ustanova, ni katoliška šola, temveč državna in kot taka ni vezana na nobeno veroizpoved ali ideologijo. Ni pa laicistična, tj. ni nasprotna nobeni veri in nobeni verski skupnosti.

Zato je italijanska republika s Sv. sedežem sklenila konkordat, medsebojno pogodbo, s katerim obe strani urejata medsebojne odnose za skupni blagor državljanov in vernikov. Med skupni blagor države spada tudi vzgoja otrok in mladine. Italijanska republika kot suverena in neodvisna država v čl. 9 konkordata priznava »vrednote verske kulture«. Glede katoliške Cerkve pa dejstvo, da »so načela katoliške vere del zgodovinske dediščine italijanskega ljudstva«.

S tem je italijanska republika potrdila, da je laična družba ne pa laicistična, antiklerikalna, proticerkvena; s tem tudi, da želi imeti laično šolo, ne pa laicistično, antiklerikalno, torej takšno šolo, ki prižnava vse kulturne vrednote, tudi verske. Zaradi tega, nadaljuje isti člen konkordata, »bo italijanska republika še naprej zagotavljala pouk katoliškega verouka v javnih šolah vseh vrst in stopenj«. Prvič so vključeni tudi otroški vrtci v državni ali občinski režiji, kjer prej ni bil predviden noben obvezen verski pouk.

To zadnje najbolj moti doberdopsko »Jezero«. V »poročilu« pravijo: »Kot de-

mokratska organizacija smo prepričani, da je treba utrjevati laični značaj vzgojno izobraževalnih državnih institucij... Zato smo mnenja, da bi se moralo poučevanje verouka odvijati izven šolskega urnika... ter da je potrebno vsekakor spoštovati psihično razvojno stopnjo mladega človeka; da je zlasti nova uvedba verouka v otroške vrtce nesprejemljivo vsiljevanje katoliške samozvane »občeveljavne« morale, ki vodi v še bolj nesprejemljivo in kvarno razbijanje otroške skupnosti v vrtcu samem.« Tako modruje laicistično »Jezero«.

S tem pa sami izpričujejo, da jim ne gre za laično šolo, ampak za laicistično, antiklerikalno, v kateri ne bi bilo mesta za verske vrednote in krščansko kulturo. Tako pač, kot je v vseh državah realnega socializma.

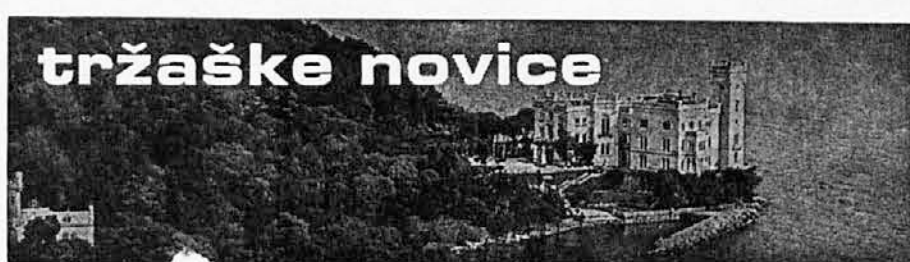
Slovenski duhovniki smo se sicer z veroukom že enkrat umaknili v zakristije, toda to smo storili, ker za časa fašizma z veroukom v italijanski nismo hoteli pomagati k potujčevanju slovenskega ljudstva. Sedaj bi pa doberdopsko »Jezero« hotelo, da se znova umaknemo v zakristije v imenu demokracije in laičnosti. Vemo, kam pes taci moli!

(r+r)

Nova otroška baletna igra

V sredo 29. januarja je bila v Kulturnem domu v Trstu premiera otroške baletne igre »Snežuljica in sedem palčkov«. Prireditelj igre je Slovenski dijaški dom Srečo Kosovel v Trstu.

Po prvi Snežuljici v letu 1980, po igranju Ostržek in Črček, katere si je ogledalo prek 40.000 mladih obiskovalcev, je tudi letošnja igra skupno delo slovenskih in italijanskih otrok tržaškega mesta. Z igranjem nameravajo nastopati v Gorici, Vidmu, Ljubljani in Celovcu.

tržaške novice

Desetletnica Tržaškega mešanega zbora

V nabito polnem Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu je v nedeljo 26. januarja Tržaški mešani zbor (nekdanji Mladinski), ki ga vodi Tomaž Simčič, praznoval deset let delovanja. To je sicer relativno dolga doba, vendar ne gre pozabiti, da se je zbor kljub nekaterim težkim trenutkom vendarle prebil do svojega prvega okroglega jubileja in se postopoma uveljavil v svetu slovenskega zborovskega petja na Tržaškem.

Velikega pomena je, da sestavljajo zbor izključno mladi pevci, ki se redno zbirajo k vajam v samem mestnem središču. To sta v svojih prisojnih posegih podčrtala tako Marko Tavčar, ki je spregovoril takoj po izvedbi prve pesmi, kot Marijan Kravos, ki je kasneje na kratko obnovil zgodovino zbora.

Ideja za mladinski mešani zbor je nastala v okviru Zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu. Skupina mladih, med katerimi je bil tudi Marijan Kravos, je organizirala jeseni leta 1975 v Dragi pri Trstu zborovski seminar za mlade, da bi se tako raje vključevali v pevsko dejavnost. Iz tega se je v kratkem razvil samostojen zbor, ki se je sicer kmalu iz »Mladinskega« prekrstil v »Mešani«, a je ohranil svojo svežo mladinsko zasnovu. Jeseni leta 1976 je vodstvo zbora prevzel Tomaž Simčič, ki to delo opravlja še danes. Zbor redno sodeluje na domačih prireditvah, proslavah in revijah, občasno pa nastopa tudi na tujem. Svoj največji podvig je zbor opravil lani novembra, ko je bil na obisku pri nemški manjšini na Danskem.

Na odru so se nato zvrstili pozdravi. Spregovorili so v imenu ZCPZ prof. Humbert Mamolo, v imenu Slovenske prosvete Marij Maver, v imenu Kulturnega društva iz Bankovelj in zbora »Milan Pertot« Simona Slokar, na koncu pa še pokrajinski odbornik za kulturo dr. Zorko Harej. Vsem se je zahvalila predsednica zbora Maja Lapornik, ki je tudi prebrala številne čestitke, ki so prispele pred koncertom.

S svojo prisotnostjo je prireditev obogatil Dekliški zbor iz Devina, ki se je pozdravom pridružil ne le z besedo, ampak tudi z živo pesmijo. Dekleta iz Devina so pod vodstvom Hermana Antoniča potrdila svojo ulitost, homogenost zvoka in fino muzikalnost.

Za tem kratkim, a učinkovitim nastopom je svoj program do konca odpel Tržaški mešani zbor. Na sporedu so bile v glavnem pesmi iz ljudskega repertoarja. Še posebno je občinstvo navdušila Kramolčeva Pesem o rojstvu, kjer je kot solist nastopil Marijan Kravos. Sredi burnega ploskanja so nato še sami pevci s prisojno pesmijo in darom nagradili svojega pevovalca Tomaža Simčiča, ki je tako rekoč »duša« zbora. V sproščenem in doživljem ozračju je nato zbor zapel še tri dodatne pesmi.

Ceprav ta dopis nikakor noče biti glasbena kritika, je bil splošni vtis poslušalcev ta, da se je Tržaški mešani zbor v teh zadnjih letih povzpela do solidne izvajalske ravni. Seveda je možno še veliko izboljšati in izpolniti, vendar pa je njegov zvok ulit, svež, intonacijsko in glasbeno gotov in muzikalno dognan. To pa je veliko upanje za naprej, saj ima zbor sprično mladost svojih članov pred seboj lepo bodočnost.

To je na koncu podčrtal tudi dolgoletni svetoivanski pevec in kulturni delavec Aleksander Žerjal, ki je govoril v imenu domačega društva, katero je uspeli pevski popoldan organizirati. Praznik se je nato ob prigrizku, dobri kapljici in veseli pesmi nadaljeval v spodnjih prostorih Marijinoga doma. - Udeležene

SSk obsoja zadržanje komunistov na Opčinah

Krajevna konzulta za Vzhodni Kras je na svoji seji 24. januarja imela na dnevnem redu volitve novega predsednika. Kot znano, je bivši predsednik inž. Milan Sosič pripadal SSK, a je moral iz zdravstvenih razlogov odstopiti sredi mandatne dobe. Zato je bilo povsem logično in politično korektno, da se za novega predsednika izvoli drug predstavnik SSK. V tem smislu so tudi potekali stiki z zastopniki drugih strank.

Kljub temu pa so komunisti pri vseh treh glasovanih vztrajali na svojem kandidatu, namesto da bi podprli kandidata SSK. Pokrajinsko tajništvo Slovenske skup-

nosti je v posebnem tiskovnem sporočilu obsodilo takšno nekorektno zadržanje svetovalcev PCI, ki so, izkoriščajoč narodna čustva »izsilili izvolitev svojega predstavnika na škodo predlaganega kandidata SSK« ter se izneverili dogovorom iz leta 1983, po katerih je predsednik vzhodnokraške konzulte pripadel SSK, predsedstvo konzulte Zahodnega Krasa pa PCI.

»Le izrednemu čutu narodne zavesti pred zgolj strankarskimi interesi svetovalcev SSK — poudarja omenjeno pokrajinsko tajništvo — se je treba zahvaliti, da ni prodrli neslovenski kandidat. SSK je s tem konkretno dokazala, da je za enotnost in uveljavitev domačih sil pripravljena žrtvovati tudi strankarske koristi, česar pa ne moremo trditi v primeru zadnjih volitev predsednika vzhodnokraške konzulte, o drugih strankah, ki razglašajo in zahtevajo enotnost med Slovenci.«

K temu moramo pripomniti še to, da so predstavniki DC, PSI in Liste za Trst s svojim zadržanjem raje posredno omogočili izvolitev komunističnega kandidata za predsednika konzulte, kakor pa da bi podprli kandidata SSK. Iz tega dovolj očitno izhaja, da so italijanskim strankam pri srcu predvsem strankarski interesi. Pač stara pesem...

Mačkolje

Iz kronike. Po dožitviah božičnih skrivnostih ob slovesnih liturgijskih obredih in lepem petju smo tudi prihod novega leta dočakali dostojno v prijetni družabnosti ob zvokih vesele glasbe. Najmlajši so se na praznik nedolžnih otrok po peti mladinski maši zbrali v srenjski hiši k veseli tepežnici.

Novo izvoljeni odbor PD Mačkolje je na svoji prvi letošnji redni seji za dvoletno obdobje izbral in imenoval za predsednika Branka Slavca. Njemu in ostalim članom odbora voščimo uspešno delo. Dosedanemu predsedniku Zorku Gorjanu pa izrekamo iskreno hvaležnost za požrtvovalno in uspešno opravljeno službo.

Praznik tiska in kulture. V nedeljo 26. januarja je potekel v srenjski hiši v Mačkoljah kar dvojen praznik. Organizirala sta ga družno župnijski svet in PD Mačkolje.

Ob 400-letnici Trubarjeve smrti sta gg. A. Germek in S. Čuk predstavila nekatere važne knjige, ki so temelji naše tiskane besede, kot npr. Dalmatinova Biblija in Trubarjev Katekizem, a tudi poznejše in nam bolj malo znane Slomškove Drobničnice, kar vse je bilo razstavljeno na mizah ob Prešernovi sliki. S tem smo se oddolžili velikemu naši besede — pesniku Prešernu in proslavili dan slovenske kulture.

Pomemben je bil zlasti drugi del programa, ko se je naša mladina razgovarjala s Francetom Boletom, urednikom silno priljubljene mladinske revije Ognjišče. Zadovoljiv je bil pogled na vrsto mladih, ki so na odru ob g. Boletu z branjem in pripovednim pričevanjem dokazali, da Ognjišče zares laži berejo.

Okvirno sliko celotni prireditvi sta postavila oba zbora Slovenski šopek, ki sta (otroški ob uvodu, dekliški ob sklepu) zapela vsak nekaj pesmi. V zanimivo kuliso na odru pa je župnijski svet razstavil lepake z zbirkami zanimivih in poučnih prilog iz Ognjišča. Hvaležni poslušalci so z navdušenimi aplavzi nagradili vse izvajalce programa, zlasti pa g. Boleta. Odhajali smo vsi v prepričanju, da za tako lepo kulturno osvežitev in obogatitev velja žrtvovati par uric lepega in sončnega nedeljskega popoldneva sredi zime. - L. P.

Župnijska kronika iz Nabrežine

Duhovno pripravo — tridnevno — za božične praznike je vodil lazarist g. Pust z Mirenskega Gradu z govori in temu sledečo spovedjo. Podobno bo pred veliko nočjo. V zvezi z božičem so bile tudi razne prireditve v vrtcu, osnovni in srednji šoli, npr. Marijino življenje, božične kreposti, običaji v naših krajih, zlasti pa je bila pomenljiva pesem »Ave Maris stella«. Vse te prireditve so služile za prejem zakramentov in izkazovanje del 'jubezni.

Ogled in ocenitev 14 jaslic po družinah sta opravili skavtinja Olga Tavčar in Klara Stefani. Prve nagrade so prejeli družina Ferzler, Gerli in Toniolo. Pred občino je znova zablestela v lučkah velika cedra, pod katero je bila podoba iz lesa domače umetnice Doljak. V cerkvi pa so stale pomembnejše jaslice, narejene iz debila in korenin posekane cedre ob svetišču, v ozadju pa je bil napis v bronastih črkah:

»Propter nos homines factus est« (Zaradi nas je človek postal).

Koncert božičnih pesmi, že deseti, je bil 5. januarja, deloma na koru z orglami (Marko Vuk), deloma pred oltarjem. Nastopil je številčen in kakovostno dober zbor iz Mirna pod vodstvom Andreja Budina, ki je izvajal najlepše božične pesmi. Nastop je popestril dr. J. Markuža s svojim govorom ter domače pevke pod vodstvom Alme Sedmak. Za konec so bile kot običajno pete litanije, blagoslov in družabno srečanje »pri Vereni«.

Za svečnico 2. februarja bomo obhajali Nedeljo za katoliški tisk, ki pomeni za nas luč v svetu zmešnjav in sebičnosti. Poleg govora, molitev in prispevkov bo popoldne ob 15. uri vesela prireditev: skavti bodo izvajali svoje skeče, in nastopil bo Mladinski zbor iz Trsta. Ne bo manjkal bogat srečolov. Podoben program bo po maši za italijanske vernike ob 10.30 v korist škofijskega tednika »Voce Isontina«.

Z GORIŠKEGA

Zdravljenje alkoholikov na Goriškem

V soboto 25. januarja se je vršil v Gorici občni zbor združenja zdravljenih alkoholikov naše pokrajine; povezan je bil z običajnim mesečnim srečanjem vseh klubov. Taka srečanja spadajo v zdravljenje alkoholikov po sistemu, ki ga je v naših krajih uvedel prof. Vladimir Hudolin iz Zagreba pred približno šestimi leti. Od skromnih začetkov se je počasi razvila močna organizacija, ki sega s svojimi 200 in več klubi tudi v druge italijanske pokrajine.

Na Goriškem je danes 20 klubov zdravljenih alkoholikov, ki odlično opravljajo svojo nalogo. V teh mesecih zapuščajo klube alkoholiki, ki so se zdravili pet let in zanje obstaja upanje, da so se rešili odvisnosti od alkohola.

Osemdeset odstotkov alkoholikov, ki se zdravijo v klubih abstiniira; to je izreden dosežek, če ga primerjamo z rezultati klasičnega pristopa k temu problemu; ljudska modrost je imela malo upanja, da bi se mogel alkoholik »izmazati« iz svoje bolezni, saj je to nedavnega veljalo, da se »pijanec spreobrne, ko se v jamo vrne«.

Alkoholik se mora najprej zdraviti približno dva meseca v Centru za alkoholizmo goriške bolnišnice, kjer dobi odgovor na vsa zdravniška, psihološka in socialna vprašanja v zvezi s svojo odvisnostjo. Istočasno začne v skupini odkrivati značilnosti svojega alkoholizma. Vse zdravljenje sloni na skupinski psihoterapiji, brez uporabe zdravil.

Ko alkoholik in njegova družina doseže zadostno spoznanje vseh značilnosti alkoholizma, začno obiskovati enkrat tedensko klub zdravljenih alkoholikov. Preko kluba se mora vsak alkoholik uveljaviti kot aktiven in koristen član svoje družine in svojega okolja. Prek teh terapevtskih prijemov pridejo na dan pri vsakem človeku neslutene zmognosti in pripravljenost za pomoč drugim alkoholikom.

Med zdravljenimi alkoholiki in med terapevti je lepo število Slovencev; večkrat se je že pojavila zamisel, da bi ustanovili slovenski klub zdravljenih alkoholikov.

B. Š.

Romanje v Milan. Tudi slovenska duhovnija v Gorici pripravlja romanje v milansko stolnico, posvečeno Materi božji ob 400-letnici cerkve in ob 15. obletnici mesečnih slovenskih maš v tem vele mestu. Vpisovanje v zakristiji pri Sv. Ivanu od 15. februarja do 10. marca.

■ Ko se je Craxi mudil v Palermu na Siciliji, ga je nepričakovano obiskal malteški ministrski predsednik Bonnici. Po enournem razgovoru je Craxi izjavil, da je šlo za izmenjavo mnenj o položaju v Sredozemlju. Pri tem mu je Bonnici izročil »nujno sporočilo« libijskega diktatorja Gadafigija. Ta se zadnje tedne na vse kriplje prizadeva tujem državnikom dokazati, da Libija ni vpletena v palestinske teroristične akcije.

■ Italijanski zunanji minister Andreotti je obiskal Turčijo. Najprej si je ogledal Carigrad, nato pa imel v Ankari dnevne razgovore tako o dvostranskem sodelovanju na gospodarskem področju kakor tudi o odnosih Turčije z Evropsko gospodarsko skupnostjo, ki so za turško vlado zelo pomembni.

■ Slab mesec dni po terorističnem napadu na dunajskem letališču Schwechat 27. decembra lani je seznan smrtnih žrtev porasel na štiri osebe. Na posledicah prejetih ran je namreč umrla prof. Elizabeth Krieger, ki je nameravala potovati v Izrael. Tedaj je bilo pred okencem izraelske letalske družbe El Al ranjenih 46 ljudi.

Prireditve za katoliški tisk

Lep sončen dan je bil preteklo nedeljo v Gorici. Mladina je najbrž izbrala izlet na sneg, starši pa so se natekli v Katoliški dom, kjer je bila na programu ponovitev komedije »Barillonova poroka« in srečolov, vse to ob priležitvi za katoliški tisk, ki se v Gorici obhaja vsako leto.

O komediji »Barillonova poroka« smo že poročali ob premieri, tu bi znova potrdili mojstrsko podajanje igre, ki je morda na večjem odru v Katoliškem domu še bolj zablestela. Francoski komediograf George Feydeau je znan po svojih lahkotnih veseligradah, ki so vzete iz malomeščanskega življenja Francozov v preteklem stoletju. Mojster je v zapletanju in odmotavanju dejanja, da dolgo ne moreš uganiti, kako se bo dejanje razpletlo. Ker gre za komedijo, se bo razpletlo vsekakor ugodno, toda kako? Ta nejasnost drži gledalca v napetosti, da sledi igri kot napeti kriminalki.

S Feydeaujem se spoprijemajo poklicni in amaterski igralci. Pri štandrediški dramski skupini pa ne veš, ali gre za amaterje ali že za poklicne igralce. Zlasti nosilci glavnih vlog, tako moških kot ženskih, ne zaostajajo za katerim koli poklicnim gledališčem. Pa saj bi lahko rekli, da so že pol poklicni igralci, ker nastopajo na odru najbrž že 20 let, odkar se je osnovala ta dramska skupina (Majda Paulin, Božo Tabaj, Marko Brajnik, Jordan Mučič, Marjan Breščak, Danjan Paulin). Gre za stebre te dramske skupine, ki jim režiser vsakikrat pridruži še nove mlajše ali tudi starejše, ki se na odru vključijo v harmonično skupino. Tako je tudi v sedanjih komedijah »Barillonova poroka«.

Poleg nastopa v dvorani je v bližnjih prostorih bil srečolov v prid katoliškemu tisku. Tudi srečolov je bil bogat in srečne poceni, zato so kaj kmalu pošle. Srečni dobitniki, posebno otroci, ki so veseli odhajali domov zaradi lepe igre in zavoljo številnih dobitkov, tisti namreč, ki so srečo ulovili, saj je šlo za »srečolov«.

Prireditve ZSKP

v decembru in januarju

5. dec. 1985 miklavževanje KKD Hrast v Doberdolu, PD Štandrež, pevski zbor Rupa-Peč, SKPD M. Filej; 6. dec. miklavževanje PD »F.B. Sedeja«; 8. dec. Mala Cecilijanka» v Katoliškem domu (organizator ZCPZ); 24. dec. zbor L. Bratuž nastopi v goriškem Avditoriju; 22. dec. mladinski zbor Rupa-Peč sodeluje na božičnici v Sovodnjah; 25. dec. zbor F.B. Sedej, polnočna maša v Števerjanu; nastop otrok Rupa-Peč v Rupi; 29. dec. božičnica v goriški stolnici (organizator ZCPZ); 5. jan. 1986 božični koncert zbora F.B. Sedej v Ronkah; 6. jan. mladinski zbor Štandrež nastopi v Domu onemoglih v Ločniku; božičnica v Števerjanu; nastop mešanega in otroškega zbora; 12. jan. božični koncert v Doberdolu; nastopijo zbori Hrast, Števerjanska dekleta in Fantje izpod Grmade; premiera PD Štandrež »Barillonova poroka«, ponovitev 26. jan. v Katoliškem domu v Gorici.

Jazbine

Jazbine so majhna vasica (kakih sto duš) ob vznožju števerjanskega gričevja in spadajo pod občino Števerjan; oskrbuje jih števerjanski dušebrižnik. Jazbinci (nekdanji Cerovci) so žilav rod: po razmejitvi leta 1947 se jih je veliko preselilo tostran meje, ker so nekateri imeli tukaj zemljišča. V težkih razmerah so si sezidali svoje domove. Oskrbeli so si božji hram: na lični vzpetini so sezidali prijazno cerkev, na katero so zelo ponosni in je posvečena Mariji Pomagaj.

V nedeljo 26. januarja ob treh popoldne je bila v tej cerkvi slovesna liturgija v slovansko-bizantinskem obredu, ki jo je opravil dr. Jože Markuž ob asistenci števerjanskega župnika in pa župnika iz Kojškega, ki upravlja obmejno faro Cerovo, kamor so spadale Jazbine do leta 1947. Pel je ekumenski zbor iz Gorice, ki ga vodi domačin Zdravko Klanjšček.

Po obredu v cerkvi so udeležencem Jazbinci pripravili še eno presenečenje: v stavbi nekdanje osnovne šole so pripravili družabno srečanje z zakusko. Kaj vsega so napekle te zavzete gospodinje! Saj to je bila prava očet. Gospodarji so nam postregli z najboljšo pijačo, ki jo premorejo. Ob veselem petju in prijateljskem kramljanju smo preživeli skupaj nekaj prijetnih uric v pravem ekumenskem duhu, brez političnih prepričkov, ki so tako značilni v današnji dobi.

Za to lepo in edinstveno doživetje smo hvaležni dr. Jožetu Markuži, dobrim in požrtvovalnim Jazbincem, mejnim župnikom tostran in onstran meje. Stokrat boglona! Številnemu ekumenskemu zboru iz Gorice in našemu neutrudnemu pevovodju Zdravkotu pa kličemo: »Se na mnogaja ljeta med nami!« - A.G.

Orglarska šola v Gorici

V sredo 22. januarja se je sestel delovni odbor za orglarsko šolo. Na seji so sklenili, da se s posebnim pismom obvestijo vsi gg. župniki goriške nadškofije, naj v svojih župnijah preverijo morebitne kandidate za to šolo in jih prijavijo odboru. Vpišejo se pa lahko tudi drugi kandidati, ki bi se radi naučili igranja na orgle. Sedež šole bo na Placuti št. 18. Primerni prostori so že pripravljeni. Trdno upanje je tudi, da dobi šola elektronske orgle. Ko bo znano število vpisanih, se bo šola začela. Zato pohitite s prijavo! Kandidati se lahko oglašijo tudi na Travniku v trgovini OBS.

Podpore za šolski turizem

Na predlog deželnega odbornika za turizem Vespasiana je dežela Furlanija-Juljska krajina namenila pokrajinam 5 milijard lir za kritje stroškov, ki jih imajo posamezne šole, ko organizirajo tedne na snegu in izlete v zimsko naravo. 60.500.000 lir pripade goriški pokrajini, in to na podlagi vseh vpisanih dijakov za leto 1984/85. Goriški pokrajinski odbornik za turizem je v dogovoru z odbornikom SSK za šolstvo dr. Špacapanom razposlal vsem šolam obvestilo in obrazec s prošnjo za podpore.

Na podlagi sprejetih prošenj je goriška pokrajinska uprava določila, da 70 % zneska, tj. 42.350.000 lir nameni za zimski večednevni turizem, 30 % (18.180.000 lir) pa za enodnevne izlete.

Dijakov, ki se bodo udeležili zimovanj, bo približno 2.000 in vsak prejme znesek 20.000 lir, ostali znesek pa se razdeli med 50 šol, ki so predstavile prošnjo.

Med šolami, ki so pravilno sestavile prošnje in ki so torej v seznamu prejemnikov, so tudi naši zavodi S. Gregorčič, Ivan Cankar, Žiga Zois, I. Trinko in pa didaktični ravnateljstvi v Gorici in Doberdolu.

Šport

MOSKA C2 LIGA

Olympia - VBU 1 : 3

(7 : 15, 9 : 15, 15 : 7, 9 : 15)

V popolnoma prazni dvorani, zaradi kazni s strani federacije, je Olympia Elektro Terpin klonila proti šibkemu VBU (Volley Ball Videm), ki zaseda zadnje mesto na skupni lestvici.

Plavi, ki so stopili na igrišče brez diskvalificiranega Simona Terpina in bolehavega Špacapana, niso bili kos nasprotniku in tako na lahko napravili dve točki.

Skoz celo tekmo so Tušarjevi varovanci igrali zelo zmedeno in brez koordinacije, tako v napadu kot v obrambi. Videmčanom, ki so bili zelo požrtvovalni in se borili za vsako žogo, ni bilo težko osvojiti prva dva niza. V tretjem je Olympia trenutno zadobila svoj običajni polet in uspešno zaključila set. Toda v četrtem setu je v vrstah plavih spet zagospodarila zmeda in odsotnost koncentracije.

Za Olympio so nastopili: D. in A. Terpin, Kovic, Košič, Špacapan, Dornik, M., S. in I. Cotič. - Robert Cotič

Olympia v prvenstvu I. divizije

Tudi v letošnji sezoni Olympia nastopa na prvenstvu I. divizije. Ekipa mladih fantov je že pred nekaj meseci pričela s treningi pod vodstvom Darija Maraža.

Vprašali smo ga, naj nam da neko celostno sliko letošnjega prvenstva in povprečno možnost, ki jo ima njegova ekipa za solidno uvrstitev na končni lestvici. Odgovoril nam je, da je ekipa precej enotna. Glavna skupina je približno ista kot lani, zato bi ne smelo biti težav, ker se igralci že precej dobro poznajo med seboj kakor tudi svoje dobre in slabe lastnosti.

Na letošnjem prvenstvu nastopa skupno 10 ekip, ki so: Libertas Capriva, Torrijana, Acl Ronke, Soča, Lucinico, Arci Pieris, VVFF Caldini, Libertas Krmin. Vseh devet ekip ima letos, bolj kot druga leta, možnost za prestop v višjo ligo. Favoriti pa so po moje Soča in Lucinico.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

prireja ob slovenskem kulturnem prazniku

SREČANJE S PISATELJEM ALOJZEM REBULO

ob izidu njegovih knjig »Oblaki Michigana« in »Savlov demon«. Sodelujeta prof. Lojzka Bratuž in števerjanski deklški zbor, ki ga vodi Alenka Černic.

Četrtek, 6. februarja ob 20.30

GORICA, mala dvorana Katoliškega doma

Ekipo Olympic sestavljajo: Maraž L., Klanjšček, Batistič, Ciglič, Jarc M., Špacapan I., Komjanc, Terčič, Bello F., Devetak I., Temon M.

Vsi skupaj voščimo tej mladi ekipi uspešno prvenstvo '86 in si obetamo, da se bo prihodnje leto o njih govorilo na prvenstvu višje lige. - Robert Cotič

MOSKA I. DIVIZIJA

Olympia - Lib. Capriva 3 : 0

(15 : 11, 15 : 7, 15 : 10)

Soča - Lucinico 3 : 2

(12 : 15, 15 : 11, 13 : 15, 18 : 16, 15 : 1)

UNDER 16

Olympia - Pall. Grado 1 : 2

(12 : 15, 15 : 10, 8 : 15)

Prvenstvo Under 16 se je komaj začelo. Igralci Olympic, ki so šele na začetku odbojarske poti, so tekmo nerodno izgubili. Prvi set so plavi začeli odločno in takoj povedli z dobro in požrtvovalno igro vseh, posebno pa z Dornikom, Sfiligojem in Cotičem. Pri rezultatu 12 : 7 za naše fante pa se je nekaj zataknilo. Po postavi višji nasprotnik je stanje najprej izenačil, nato pa dokončno povedel in z res dobrih servisi set zmagovito zaključil.

V drugem setu so naši takoj visoko povedli in zmagali brez večjih težav. Tretji set pa so naši slabo začeli, tako da je nasprotnik nízal točko za točko in zmagal.

V tem prvenstvu nastopajo še: Lib. S. Luigi, Fincantieri, Val, Torrijana, Naš Prapor in Acl Roncini.

Postava: Špacapan P., Sfiligoj G., Breganti Srečko, Lutman Edi, Bertolini F., Cotič I., Dornik D., Peric, Korsič M., Simčič A.

OBVESTILA

NEDELJA KATOLIŠKEGA TISKA bo 2. februarja. O njegovem poslanstvu bomo razmišljali pri vseh slovenskih mašah. **Molili** bomo za to veliko zadevo, nabirke pri sv. mašah pa namenili za naš tisk. Velikodušno prispevajmo, vsem dobrotnikom pa Bog povrni!

Redna seja ZSKP bo v ponedeljek 3. februarja ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

ACM - Trst vabi svoje člane k maši za edinost, ki bo v Marijinem domu, ul. Risorsa 3, v ponedeljek 3. febr. ob 17. uri. Maša zadušnica bo za drago odbornico Lijo Stopar ob obletnici njene smrti. Po maši prikaz diapozitivov.

Mestno gledališče ljubljansko bo gostovalo v Trstu v Kult. domu, ul. Petronio 4 z igrjo A. Millerja »Lov na čarovnice« v petek 31. jan. ob 20.30 (red A in D), v soboto 1. febr. ob 20.30 (red B, F in E) ter v nedeljo 2. febr. ob 16. uri (red C in G).

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 3. febr. govoril dr. Janez Gril o vzgoji in vrednotah. Začetek ob 20.30.

DAROVI

Za Katoliški glas: Anton Brecelj, Bocen 12.000; Mimi Hrovat 7.000; Tereza Knez 22.000; Olga Fajt 12.000; Meri Melcer 22.000; J. V. 20.000; F. H. 20.000; Valerija Čuk, Trebče v spomin na svoje drage 10.000 lir.

Za katoliški tisk: Eda Vidau Zerjal ob prvi obletnici smrti Ivanke Rozman 10.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 20.000; N. N. 20.000; N. N. 20.000; Marijina družba 30.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Virgilij Bratina 100.000 lir.

Za Alojzijevešče: N. N. 30.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Adrijan Hlade 50.000 lir.

Za popravilo orgel pri Sv. Ivanu v Gorici: Franka Zgavc v spomin Maksa Debenjaka 30.000 lir.

Za cerkev v Pezmi: mama v spomin sina Emila Valentičiča 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Olga Matjač-Hanson v spomin svake Remigija 50.000; namesto cvetja na grob Vaneta Corsija Marica in Roman iz Ušja 50.000, Karolina Komar in Igor Pavlin iz Štandreža po 20.000 lir.

N. N., Gorica: za Katoliški glas 20.000, za Alojzijevešče, za Zavod sv. Družine in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 50.000 ter za Našo pot 10.000 lir.

Za Pastirčka: N. N. 50.000 lir.

Za Našo pot: N. N. 20.000; Adrijan Hlade 20.000; Franc Luis 15.000 lir.

N. N. ob prvi obletnici bratove smrti: za katoliški tisk, za duhovniške poklice in za Zavod sv. Družine po 10.000 ter za Sv. goro 20.000 lir.

Fani Korsič v spomin na moža Remigija: za cerkev v Števerjanu 50.000 in za Zavod sv. Družine 50.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Vera V. 50.000; Prešeren 30.000; Vlasta L. 50.000; G. J. 10.000; ob II. blagoslovu hiš v Nabrežini 1.340.000, Kamnolomi 730.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: druž. s Katinare 100.000; inž. Vincenzo Procopio v spomin na pok. Quirina Zini 100.000; v spomin pok. Mirota Presla: Ida Grgič (Bazovica 119) 10.000, Irena Glažar 10.000; namesto cvetja na grob Marije Skabar: Skabar (V. Repen 30) 10.000, Stefanija Skabar 10.000, Čok, V. Repen 10.000, Skabar, V. Repen 10.000; v spomin iste pokojne: druž. Skabar (V. Repen 167) 10.000 in Stefanija Skabar, V. Repen 10.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: žena Vida v spomin Josipa Juljana 50.000; učiteljice šole »F. Venturini« v Boljuncu v spomin na mamo kolegice Ester Kočevar 50.000; Meri in Pino Rojc v počastitev spomina Edvarda Zaharja in Renata Gombača 25.000; Olga Laković ob prvi obletnici smrti dragega brata Marija Faganela 20.000; Magda Tavčar in Nevja Obad v spomin na pok. kolegico Ivanko Cattaneo-Gregoretti 20.000; Nevja Zerjal v spomin na Jelkino mamo 20.000; Vladimir in Lidia Wilhelm namesto cvetja na grob Drage Danu 10.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: druž. Čuk (Trebče 159) 20.000; Valerija Čuk v spomin svojih pokojnih 15.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Vanda Mikolj v spomin brata Borisa Rudeža 50.000 lir.

Za Sv. goro: L. B. za zdravje 12.000 lir. **Za cesto na Sv. goro:** sestra v spomin brata Janeza Eržena 50.000 lir.

Vsem plemenitim podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Dne 18. januarja je preminul naš dragi oče in nono

Ivan Corsi - Koršič

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali. Posebna zahvala gg. duhovnikom, cerkvenemu zboru, Marjanu Terpinu za poslovilne besede ter vsem tistim, ki so darovali cvetje in v dobre namene.

Sinova z družinama

Števerjan, 28. januarja 1986

Vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti naše drage žene, mame in none

Marije Kovic por. Florenin

se iskreno zahvaljujemo, zlasti g. župniku Butkoviču, pevskega zboru in vsem, ki so darovali cvetje in v dobre namene ter nam na kateri koli način stali ob strani.

Zalujoči mož Jožef in sinovi

Peč - Števerjan, 29. januarja 1986

Katoliška knjigarna
Ustanovljena leta 1910

NOVOST

Igrače iz vsega sveta

GORICA - Travnik, 25 - Tel. 84407